

A világ zsenijei különleges berögzöttségekkel alkották máig ismert műveiket. Míg Beethoven kávéja szigorúan 60 szem kávébabból készült, Balzac egy nap 50 csészével is megivott. Freud 13 órát dolgozott, Mann ellenben alig, Milton a Bibliát magolta, Mozart pedig egy órán keresztül öltözködött. Egy amerikai dizájer diagramokba sűrítve mutatta meg.

Mason Currey amerikai író *Daily Rituals: How artists work (Mindennapi rituálék: Így dolgoznak a művészek)* című könyve a történelem legnagyobb alakjainak napirendjét rekonstruálta az alkotók feljegyzései, naplói és levelezései alapján. A könyvből most az [Info We Trust](#) oldalon RJ Andrews dizájer készített látványos kördiagramokat, melyekből kitűnik: minden csak azon múlik, hogyan osztjuk be az időnket. Azért valószínűleg némi zsenialitás sem árt.

Hogyan írjunk világhírű regényt?

Gustave Flaubert a csendes elmélkedésre és a hajnali munkára esküdött. A *Bovaryné* írása közben minden este két órát szentelt édesanyjával való beszélgetésre, majd nekifogott az írásnak, és egészen hajnali 3-ig azzal foglalkozott. Közel annyi időt töltött olvasással, mint írással, és reggeli rutinja is szigorú volt: újságolvasás, levelek, pipatömés, egy pohár hideg víz, meleg fürdő, és egy kis hideg kakaó.

A legdurvább beosztás díját egyértelműen Honoré de Balzac nyeri el. Hajnali 1-től délután 4-ig szinte megszakítás nélkül írt – igaz, valószínűleg neki sem ment volna 50 kávé nélkül. A rengeteg ülőmunkát fél óra testmozgással próbálta ellensúlyozni, majd gyors fürdés és az esetleges látogatók fogadása után korán lefeküdt, hogy másnap kezdhesse előlről a "munka-orgiát".

Charles Dickens ellenben „csak” öt órán keresztül írt, azt viszont teljes csendben. Igazi családcentrikus volt, szociális életre 7 órát szánt, és London külvárosában tett lendületes sétákkal frissítette fel magát – ez a recept a *Twist Olivér* megírásához.

Thomas Mann a többiekhez képest szinte lustának tűnik: összesen 3 órát töltött aktívan írással, ami alatt folyamatosan cigarettázott. Imádott lustálkodni, 8 óra alvás után délután még szundított egyet. Viszont sokat olvasott, estéit pedig sétája után leginkább vendégei szórakoztatásával és gramofonja nyúzásával töltötte.

Gondolkodom, tehát vagyok

John Milton, miután 40-es évei közepén megvakult, hajnali Biblia-olvasással "terrorizálta" segédjét. A hajnali 4-től 7-ig tartó szeánszokon Milton memorizálta is a Szentírást. Délután négy órán keresztül járkált fel-alá a kertjében, a könnyű vacsora után pedig már csak látogatókat fogadott.

A legendás filozófus, Immanuel Kant kurzusai után, ahol főleg logikát tanított, valahogyan mindig talált módot egy négy órán át tartó ebédre majd egy háromórás találkozóra Joseph Green német-angol kereskedővel, akivel a brit kultúráról értekezett. A Kantról korábban kialakult képre, miszerint unalmas volt és mindent óramű pontossággal végzett el, a kutatások rácsáfoltak. Kiderült, hogy volt humora, nem vetette meg az alkoholt és szeretett biliárdozni.

Charles Darwin a végletekig felaprózta magát. Napindító rövid séta után levelek, munka közben a dohányszelence aktív látogatása, ismét séta, ismét levelek – a fajok eredetének kutatója egy dologba sem feledkezett bele túlságosan. Szerette hallgatni feleségét, készülő regényeit és a családi leveleit is vele olvastatta fel. Altatóként az ágyban fekvé még megoldotta az élet problémáit.

Sigmund Freud 18 ébren töltött órából napi 12 és felet töltött analízissal és a betegeivel való konzultációval, amivel ma munkamániásnak számítana, és számított valószínűleg idejében is. Napi 20 szivarral mérgezte magát, szakállát mindennap megigazította, családjának pedig napi másfél órát szentelt.

Akkurátus zeneszerzők

A precizitás a komponisták sajátja. Wolfgang Amadeus Mozart osztrák zeneszerző reggel egy órán keresztül öltözködött, délelőtti órákat, este koncerteket adott, a munkát csak némi ebéd utáni szocializálódással szakította meg. Az este 9 és 11 közötti időszak az udvarlásé volt, éjjelkor még komponált egy keveset, hogy aztán 5 óra alvás után ugorjon neki ismét a napnak.

Ludwig van Beethoven minden reggel saját kezűleg, nagy gonddal készítette el a reggelijét, ami valójában csak egy kávé volt, de az nem akármilyen: pontosan 60 szem kávébabból állt. Napja oroszlánrészét a komponálás tette ki, fél 7-től délután 3-ig folyamatosan zeneszerzéssel

foglalatoskodott. Esti sétájára sosem indult el toll és kotta nélkül, újságot kocsmában olvasott, a híreket pedig egy pohár sörrel öblítette le.

Forrás: hvg.hu